

rete z dušnimi, ne le s telesnimi očmi gledati po kamnju, Vam bodem vendar v prihodnjem zvezku gori imenovane časnika odgovoril in Vam pokazal: da tudi Viste, kakor Muhar, tekst pokvarili. Davorin Terstenjak.

Iz Celja. Po dolgem neprijetnem in merzlem vremenu se je nebo zvedrilo in prihaja lepa pomlad. Oziroma je sicer po mrazu nekoliko terpela; ljudje menijo pa, da, kakor polja zdaj kažejo, vendar bi utegnili letina dobra biti. Sicer se je te dni po bližnjih krajih marsikaj žalostnega prigodilo. Tako je 1. dan maja pod Prešinom, v sv. Lorenca okolici, neki kmet, nekoliko globokeje ko navadno njivo razoraje, zadél na mertvaške človeške kosti. Naznanil je to koj dotični sodii v Celje. Sodnijsko-zdravniško razgledanje najdenih kosti je dokazalo, da te kosti so blizo 15 do 20 let v zemlji bile zakopane; da so kosti mladega, 20 do 30 let starega moža; da se pa ne more zagotoviti, po katerem načinu smerti je bil poginil. Ker ni nič tako zakrito, da bi ne prišlo na svito, je pričakovati, da se bo tudi zvedilo, kdo je nesrečnik bil, ki na tem nenavadnem mestu je počival. — 2. dan majnika je v Celju majhen deček — zgorel! Neka nepazljiva mati je pustila na večer dveletnega fantiča samega na mizi zraven goreče sveče sedeti, je odšla, ter izbico zaklenila. Fantiček se je luči preveč bil približal; plam zagrabil je oblečico njegovo, ter začela je po celem truplu revčika goreti. Pervi je prišel oča domú, najdel je — o joj! ljubčeka strašno sožganega in mertvega. — 3. dan majnika došlo je naznanilo v mesto, da v Št. Rupertskefari, okolici Bezgoviški, je neka žena, Apolonia T., strašno smert storila. Sodnijsko-zdravniško razgledanje mertvega trupla njenega je najdló, da spodej persne kosti je bila precej velika rana in odpertina v koži, skozi katero je mnogo čev se bilo izvun razlilo. Ali je in kakšino hudodelstvo je tú bilo doprinešeno — to tudi menda na vekomaj ne bo ostalo zakrito. J. Š.

Iz dolnega Štajarskega. H. Da je bila poroka presvitlega cesarja imenitna prigodba vsakemu verlemu Avstrijancu, in da se je od nje govorilo veliko tudi po kmetih, je sploh znano. Da si pa vsak tako slovesnost po svojem prostem zapopadku domišluje, pričuje sledeči pogovor, ki sem ga pod svojim oknom slišal v nedeljo večer pred poroko, ko je stalo in čakalo na večernice več mož in fantov razne starosti, in so se od slavne cesarjeve ženitve pogovarjali. Zapišem, kakor sem slišal, preprosto pomenkovanje pod oknom:

Neki star godéc: Tak juter bodo svitli cesar poroko imeli; Bog jim daj srečo! Bog vé, kakšne godce da so najeli?

Neki star mož: Kaj godci! ti bojo lahko naj lepšo vižo zagodli; al starašina, ta ta bo mogel dobro premisliti, kaj bo govoril, da se pri tak imenitnih svatih kaj ne zagovori.

Neki fant: Jaz bi nevesto in družico rad vidil, kak boste oblečene in kak se boste védle?

Drugi fant: Meni ni toliko za obleko; jaz bi rajši cesarico v obraz vidil, ker je nek tak zala.

Tretji fant: Bog zna: koliko vina bodo ženin kaj fantom dali, kadar bodo zaukali?

Izslužen vojak: Jaz sem bil daleč po svetu, in vém vse te reči. Tacih svatb si ne smete misliti po svoji pameti. Ko se je mogočni cesar Napoleon ženil, so nevestina botra tak kolač spekli, da so grenádirerji po njem hodili in so s srebrnimi lopatami svatom kose lomili. Tretji dan so 50 centov težkega vola pečenega celega na mizo prinesli.

Vsi (zavzeti): O, ohó, dête hentaj! itd.

Iz Ljubljane. Zdaj tudi „nekteri Jugoslovani“ v zagrebški „Luni“ (dokladi k „Agramer Ztg.“) poterjujejo, da vse to je čista resnica, kar je v „Novicah“ dozda o zapuščini Vrazovi bilo pisano, ter pravijo: da je Vrazova zapuščina pravi kinč jugoslovanskega slovstva. Kako to, da „Neven“ še zmirej molči o tem, ker se smemo terdno nadjati, da sedanje slavno vredništvo nima nič preklicati, ako dá „čast komur čast gré“.

Novičar iz mnogih krajev.

Deputacijam iz Ogerskega, Lombardo-Beneškega in iz Prage so presv. cesar obljubili, da pridejo s presv. cesarico kmalo v njih kraje. — Po naj višjem sklepu od 26. p. m. imajo politične deželne poglavarstva v vsih krovčinah našega cesarstva, razun Ogerskega in Lombardo-Beneškega, svoje opravila po novi osnovi 29. dan tega mesca začeti. Okrajne poglavarstva, namestne županije na Horvaškem, in okrajne vradnije na Erdeljskem ostanejo začasno še v svojih opravilih. — Kdor se hoče državni preskušnji iz gojzdnarstva podvreči, naj se oglasi pri c. k. deželnem poglavarstvu svoje dežele do konca prihodnjega mesca; čas in kraj preskušnje bo ministerstvo pozneje določilo. — Vodstvo c. k. prodajavnice rudninskih pridelkov na Dunaji je ceno vsake sorte kotlovine znižalo pri centu za 2 fl., svinca za 1 fl., živega srebra in cinobra za 10 fl. — Vsi sadeži na Laškem obetajo dobro letino; slana ni škodovala veliko. Smešno pa je v nekem dunajskem časniku brati, da tudi še ni nič gnjiline na krompirju zapaziti! Mož gotovo bolj kuhani krompir pozná, kakor kdaj da gnjiti začne. — Iz rusovsko-turške vojske se ni nič posebnega te dni zvedilo. Da bi bili Rusi na trajanskem nasipu pri Černovodi tepeni bili, ni res; malo Valahijo so zapustili, kakor se sliši zato, da se bojo z večjo armado proti Šumli obernili. Turki so obsedli od Rusov zapušeno Krajovo in marširajo proti Babadag-u. 28. aprila so Rusi vnovo začeli hudo na Silistrio streljati (strelajo z žarečimi krogli), Omerpaša pa je pisal v Carigrad, da se bo Silistria deržala, če ji pride angleško-turška armada še le v 6 tednih na pomoč. Iz Rusovskega se sliši, da vlada neprenehoma množi svojo armado. Sliši se tudi, da hoče na mejo avstrijske Bukovine postaviti 70.000 vojakov; na Gersko je nek poslala 700.000 sreb. rubljev v pomoč. — V Hercegovini napravlja paša Mostarski černo vojsko (Landsturm) zoper Černogorce. — Perziška vlada, ki misli od Rusov več deželá nazaj dobiti, ki so ji bile vzete, je nek poslala 50.000 vojakov (?) na turško mejo, kar pa ni kaj verjetno, ker se je unidan slišalo, da šah perziški hoče biti nobenostransk. — V Belgradu je vse mirno, pa vse se pripravlja za vojsko. — Francozka in angleška vlada nabirate novo armado za černo in baltisko morje. Napoleon je ukazal kardelo od 100.000 mož postaviti poleg Montreuil-a, 50.000 pa poleg Marseilla. — Angleške barke na izhodnem morju so bile 28. dan p. m. še pred Elfsnabbena, francozke pa so 7. dan t. m. prijadrale v Wingo-Sund.

Stan kursa na Dunaji 8. maja 1854.

Obligacije	5 %	86 ³ / ₄	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	85 ¹ / ₂ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	77 ¹ / ₄	„	Windišgrac. „ „ 20 „	29 ¹ / ₄ „
dolga	4 „	70 ¹ / ₄	„	Waldstein. „ „ 20 „	29 ³ / ₈ „
	3 „	55	„	Keglevičeve „ „ 10 „	10 ¹ / ₂ „
	2 ¹ / ₂ %	44 ¹ / ₂	„	Cesarski cekini.	6 fl. 21
Obliq. 5 % od leta 1851 B	111	„		Napoleonador (20 frankov)	10 fl. 49
Obliq. zemljiš. odkupa 5 %	84	„		Suverendor	18 fl. 20
Zajemi od leta 1834 . . .	231	„		Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . . .	124	„		na 100 fl.	36 ¹ / ₂ fl.